

Hiob 19

Septuaginta (LXX)

1 ὑπολαβὼν δὲ ἰωβ λέγει

2 ἕως τίνος ἔγχοπον ποιήσετε ψυχὴν μου καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις

3 γινῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὕτως καταλαλεῖτέ μου οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπικεισθέ μοι

4 λαλήσαι ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ

5 ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνειδίζει

6 γινῶτε οὖν ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ὁ ταραξίας ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν

7 ἰδοὺ γελῶ ὀνειδίζει καὶ οὐ λαλήσω κεκράξομαι καὶ οὐδαμοῦ κρίμα

8 κύκλῳ περιφοδόμημαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο

9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν ἀφεῖλεν δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου

10 διέσπασέν με κύκλῳ καὶ ὥχρῳμην ἐξέκοψεν δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου

11 δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο ἠγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν

12 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἤλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι

13 ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν

14 οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου

15 γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τέ μου ἀλλογενεὺς ἤμην ἐναντίον αὐτῶν

16 θεράποντά μου ἐκάλεσα καὶ οὐχ ὑπήκουσεν στόμα δέ μου ἐδέετο

17 καὶ ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου προσεκαλούμην δὲ κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου

18 οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο ὅταν ἀναστῶ κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν

19 ἐβδελύξαντο δέ με οἱ εἰδότες με οὓς δὴ ἠγαπήκειν ἐπανέστησάν μοι

20 ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου τὰ δὲ ὀστέα μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται

21 ἐλεήσατέ με ἐλεήσατέ με ὧ φίλοι χεὶρ κυρίου ἢ ἀψαμένη μου ἐστιν

22 διὰ τί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ κύριος ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε

23 τίς γὰρ ἂν δόξη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα

24 ἐν γραφείῳ σιδηρῶ καὶ μολίβῳ ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι

25 οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς

26 ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα παρὰ γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη

27 ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακεν καὶ οὐκ ἄλλος πάντα δέ μοι συνετετέλεστο ἐν κόλπῳ

28 εἰ δὲ καὶ ἔρεϊτε τί ἑροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ καὶ ῥίζαν λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ

29 εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται καὶ τότε γνώσονται ποῦ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὕλη